

TIKĖJIMO TIESŲ TILTAI

Metų sukaktys

Sukanka 10 metų, kai Ukmergėje 2012 m. birželio 11 d. mirė Liuda Kadžytė-Kuzavinienė, kalbininkė, mokytoja ekspertė, socialinių mokslų daktarė. Baigė Ukmergės gimnaziją. Dėstė Ukmergės pedagoginėje mokykloje. Palaidota Ukmergės Dukstynos kapinėse. Gimė 1925 m. gegužės 15 d. Alovėje, Alytaus rajone.

◆◆◆

Sukanka 90 metų, kai Buzu kaime, Ukmergės rajone, 1932 m. birželio 20 d. gimė Vytautas Lesčius, istorikas, humanitarinių mokslų daktaras, docentas. Mirė 2015 m. balandžio 20 d.

◆◆◆

Sukanka 95 metai, kai Ukmergėje 1927 m. birželio 20 d. gimė Edmundas Nekrašas, gydytojas terapeutas, medicinos mokslų daktaras. Mirė 2021 m. vasario 6 d. Vilniuje.

◆◆◆

Sukanka 10 metų, kai Vilniuje 2012 m. birželio 20 d. mirė Aldona Vederaitė, Lietuvos kino ir teatro aktorė, televizijos režisierė, tremtinė, lietuvių kalbos puoselėtoja. Palaidota Vilniuje, Rasų kapinėse. Gimė 1924 m. vasario 16 d. Ukmergėje.

◆◆◆

Sukanka 80 metų, kai Ukmergės rajone 1942 m. birželio 25 d. gimė Stasys Gendvilis, biomedicinos mokslų daktaras, KMU docentas, Lietuvos gydytojų vadovų sąjungos prezidentas. Daugiau kaip 120 paskelbtų mokslinių publikacijų autorius.

Ukmergės Vlado Šlaito viešosios bibliotekos inf.

Šiomet švenčiami atkurtos Ukmergės Švč. Trejybės bažnyčios parapijos bei choro „Magnificat“ 30-ies metų jubiliejai. Švč. Trejybės bei Šv. Antano atilaidų metu vyko iškilmingos Mišios, kurias užbaigė koncertas. O po jo laukė agapė – vaisės bažnyčios šventoriuje.

Skaistė VASILIAUSKAITĖ-DANČENKOVIEŅĖ

Nugriaudėjus Antrajam pasauliniam karui, Ukmergės Švč. Trejybės bažnyčia sovietų buvo uždaryta. Lietuvai atgavus nepriklausomybę, 1991-aisiais, ji grąžinta tikintiesiems. Tada atkurta ir Švč. Trejybės parapija. Nuo atkūrimo čia tarnavo ne vienas kunigas. Pirmasis – žmonių mylėtas Vaclovas Ramanuskas – buvo žiauriai nužudytas. Vėliau kunigai keitėsi. Ilgiau bažnyčioje tarnavo kunigai Petras Purlys bei Dainius Lukonaitis.

D. Lukonaičio rūpesčiu 2010-aisiais Švč. Trejybės bažnyčia buvo rekonstruota – išardyta sovietmečiu įrengta perdanga ir atverta erdvė iki kupolo.

Dabar Švč. Trejybės parapijos

Albertas Žilinskas – Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos platintojas

Albertas Žilinskas.

Arvydas GELŽINIS

Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro istorikas

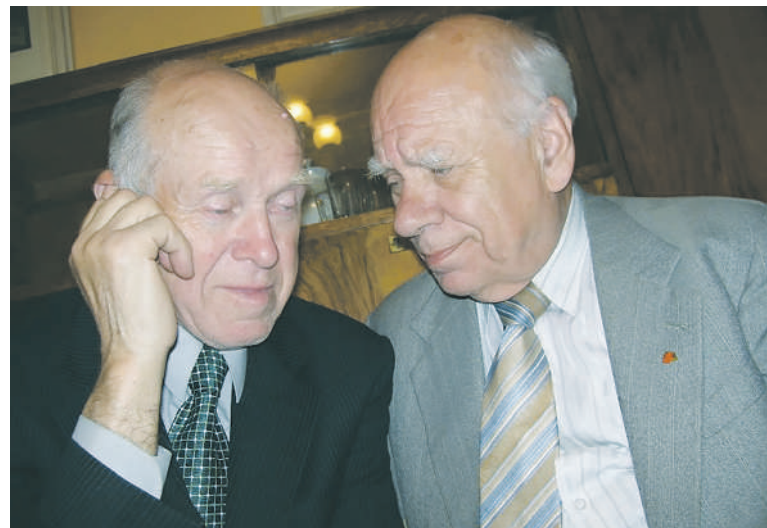
Albertas Žilinskas gimė 1932 m. gegužės 31 d. Gudeliuose, tuometėje Ukmergės apskrityje. Baigęs vidurinę mokyklą, 1950 m. įstojo į Lietuvos žemės ūkio akademiją. Nors mokėsi labai gerai, buvo pašalintas iš trečio kurso, nes atsisakė stoti į komjaunimą. Jam apskundus akademijos rektoriaus sprendimą LSSR aukštojo mokslo ministerijai, po metų buvo grąžintas ir galėjo tęsti studijas, kurias baigė 1956 m., įgydamas žemės ūkio ekonomisto specialybę.

1956 m. per Vėlines Kauno miesto kapinėse dalyvavo masiškoje spontaniškoje demonstracijoje, kurią sukėlė Vengrijos revoliucijos įvykiai. Tuomet A. Žilinskas buvo milicijos sulaikytas ir administracine tvarka

nubaustas dešimčia parų arešto.

1957 m. A. Žilinskas sukūrė atsisaukimo tekstą, skirtą jaunimui, suvažiavusiam į Maskvoje vykusį Tarptautinį jaunimo festivalį. Jame priekaištaujama festivalio dalyviams, kad jų šūkiuose minima tik taika ir draugystė, bet nėra laisvės sąvokos, kai dar tiek daug tautų pasaulyje kenčia svetimų valstybių priespaudą. Atsisaukime buvo akcentuojama, kad nebus pasaulyje taikos, kol pavergtos tautos, tarp jų – ir komunistų okupuotos Pabaltijo valstybės, neatgaus savo laisvės.

Nuvykęs su draugu į Maskvą 1957 m. rugpjūčio mėn. atsisaukimus bandė išplatinti. Lapkričio 6-ąją jo bute atliktos kratos metu buvo rasta Maskvos festivaliui parengto atsisaukimo juodraščių, prieškarinės Lietuvos knygų, žurnalų. Dėl to 1957 m. lapkričio 12 d. jis buvo

Albertas Žilinskas (kairėje) ir prof. Bronislovas Genzelis Venclovų namuose-muziejuje 2008 m.

Algirdo Tarvydo nuotr. Iš Venclovų namų-muziejaus rinkinių.

suirtas ir 1958 m. sausio 29 d. nuveistas pagal 58-10 str. 1 d. šešerius metus kalėti griežto režimo lageryje. Buvo kalinamas Javo lageryje Mordovijoje. Ten susipažino su daugelio SSRS pavergtų tautų atstovais, taip pat įkalintais už religinius ir politinius įsitikinimus rusų, ukrainiečių inteligentais, mokslininkais.

Atlikęs bausmę, A. Žilinskas 1963 m. grįžo į Lietuvą. Įstojo į Vilniaus universitetą. Dirbo darbininku skaičiavimo mašinų, elektros skaitiklių gamyklose ir tuo pat metu neakivaizdiniu būdu baigė ekonomikos specialybę. Nuo 1975 m. perėjo dirbti į Komunalinio ūkio projektavimo institutą, dirbo inžinieriumi ekonomistu iki 1991 m.

Nuo 1972 m. A. Žilinskas įsijungė į Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos, vėliau – kitų pagrindinio leidinių („Aušros“, „Perspekty-

vų“) platinimą. Palaikė ryšius su Maskvos ir kitų miestų disidentais, keisdavosi abipusiai naudinga informacija, platindavo iš jų gaunamus rusų pagrindinio leidinius, tarp jų – „Chronika tekuščich sobytij“ („Einamųjų įvykių kronika“).

KGB nujautė, kad A. Žilinskas dalyvauja pagrindinio veikloje, įtarė jį bendraujant su Sergejumi Kovaliovu. Prieš šio disidentą areštą (suimtas Maskvoje 1974 m. gruodžio 27 d.) A. Žilinsko bute ir darbovietėje buvo atliktos kratos, kurių metu namuose rasta keletas egzempliorių Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos, rusų disidentų pagrindinio leidinio „Chronika tekuščich sobytij“, keletas akademiko Andrejaus Sacharovo vadovaujamo Žmogaus teisių gynimo komiteto pareiškimų.

Nukelta į 8 p.

Paminėtos atkurtos Švč. Trejybės parapijos ir bažnyčios choro sukaktys

Šventės dalyviai pakviesti į agapę.

buvo priimtas sprendimas grąžinti pastatą tikintiesiems. Po mėnesio buvo aukojamos pirmosios Mišios. Kūrimasis užtruko apie metus. Buvo kuriami „Caritas“, choras ir kitos organizacijos. Todėl mums visi metai buvo šventiniai,

vyko daug renginių. Šiais atilaidais užbaigėme šventimą“, – sakė Š. Petrauskas. Parapijai klebonas linkėjo tikėjimo ir aktyvių veiklų.

Švenčiant atilaidus, iškilmingas Mišias aukėjo svečias – Jonavos dekanato dekanas, klebonas

kunigas Virginijus Birjotas. Pamoškėle jis atkreipė dėmesį, kad Švč. Trejybės sąvoka yra viena sudėtingiausių, nes reikia suvokti vienybę trijuose asmenyse, todėl sunkiai žmonių priimama.

Nukelta į 8 p.

Autorės nuotr.

Paminėtos atkurtos Švč. Trejybės parapijos ir bažnyčios choro sukaktys

Atkelta iš 7 p.

O šventasis Antanas yra daugelio mėgstamas.

Žinyne rašoma, kad šv. Antanas buvo Bažnyčios mokytojas, misionierius, garsus pamokslininkas. Jis laikomas moterų ir sužadėtinų globėju. Tikima, kad gelbsti įvairiose ligose, jo pagalbą šaukiama si ką nors pametus ar praradus.

Pagerbti choristai

Parapijos jubiliejus pasitiktas klausantis bažnyčios choro „Magnificat“ giedojimo.

Po Švč. Trejybės atlaidų bažnyčios skliautus užpildė muzika. Koncertą, kurio metu skambėjo choro „Magnificat“ balsai bei kanklininkės Viktorijos Gečaitės atliekama muzika, vedė Juozas Ališauskas.

Mišrus choras įkurtas 1991–1992 metais. Pirmą kartą giedojo 1991–ųjų metų šv. Kalėdų Mišiose, o per pirmuosius gyvavimo metus paruošė visą repertuarą giesmių, skirtų skirtingiems laikotarpiams bei šventėms – advento, Kalėdų, gavėnios, Velykų.

Bėgant metams bažnyčioje giedantis choras „Magnificat“ dalyvavo įvairiuose muzikiniuose renginiuose, koncertavo Lietuvos bažnyčiose, bažnyntinių chorų bei

Bendroje nuotraukoje – choras ir parapijos tikintieji.

Pasaulio lietuvių dainų šventėse.

„Magnificat“ vardu choras pasivadino švęsdamas savo įsikūrimo 10-mečį. Lotyniškas žodis „Magnificat“ siejamas su Marijos džiaugsmo giesme, kuri prasideda žodžiais „Magnificat anima mea Dominant“ (lietuviškai „Mano siela garbina Viešpatį“). Ši giesmė katalikų bažnyčioje giedama nuo senų laikų. Pasirinkdamas pavadinimą choras Švč. Dievo Motiną

pasirinko savo globėja ir užtara.

Choro vadovė Regina Ališauskaitė 2017-aisiais už sakralinės kultūros puoselėjimą, tarnystę ir žmonių telkimą buvo apdovanota Mero padėkos ženklu.

„Bažnyčia – ne tik pastatas, tai – mes visi, prisidedantys gerais darbais“, – sakė ji dėkodama ir sveikindama kleboną su parapijos sukaktimi.

R. Ališauskaitė papasakojo, kad

iki pandemijos chore giedojo 43 žmonės, tačiau pandemija choristų gretas praretino. Kolektive gieda įvairių profesijų, skirtingų pomėgių ukmergiškiai. Tačiau naujų narių įsilieja retai. „Kad giedotum bažnyčios chore, visų pirma turi būti tikintis ir ateiti į bažnyčią“, – sakė R. Ališauskaitė, apgailestaudama, kad katalikų bažnyčia šiuo metu išgyvena krizę. Bažnyčią lanko mažai jaunų žmonių.

Renginys užbaigtas agape – vaišėmis, surengtomis bažnyčios šventoriuje. Svečias kunigas palaikino vienos iš chorisčių paruoštą valgi. Choro vadovei buvo patikėta dalyti specialiai šventei iškeptą didžiulį tortą.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĒMIMO
FONDAS

Albertas Žilinskas – Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos platintojas

Lietuvos Helsinkio grupės nariai sąjunginiame politinių kalinių suvažiavime. Pirmoje eilėje priklaupęs (iš kairės trečias) – Albertas Žilinskas. Leningradas (dab. Sankt Peterburgas), Rusija, 1990 m.

Atkelta iš 7 p.

Per kratą A. Žilinskas sugebėjo sunaikinti Stasio Stungurio išverstos Aleksandro Solženycino knygos „Gulago salynas“ dalies rankraštį. Tris paras buvo laikomas KGB rūsyje ir tardomas. Tačiau KGB tardytojams pritrūko įkalčių jį suimti ir po trijų parų buvo paleistas. Buvo imtasi kitokios akcijos – pasmerkimo per darbovietę – Komunalinio ūkio projektavimo institutą. Vėliau jis dar ne kartą buvo sulaikomas ir tardomas: 1976 m. vasario 6 d. ir 1984 m. birželio 19 d. jo bute atliekamos kratos.

Nuo 1976 m. A. Žilinskas talkino A. Solženycino fondo politiniams kaliniams šelpti atstovui Lietuvoje Valerijui Smolkinui. Padėjo jam skirstant Rusijos vi-

suomeninio pagalbos politiniams kaliniams ir jų šeimoms fondo pašalpas Lietuvos politiniams kaliniams ir jų artimiesiems.

A. Žilinskas pasirašė po daugeliu protestų bei pareiškimų dėl neteisėtų lietuvių disidentų suėmimų (1977 m. dėl Viktoro Petkaus arešto, 1980 m. gruodį dėl Petro Cidziko sulaikymo Vytauto Skuodžio teismo metu, 1983 m. kovą dėl kun. Alfonso Svarinsko arešto ir kt.). 1981 m. gegužės mėn. suorganizavo Lietuvos disidentų pasveikinimą akademikui A. Sacharovui 60-mečio proga. 1982 m. sausio mėn. po Povilo Pečeliūno, Gintauto Išmanto ir Vytauto Skuodžio teismo proceso, A. Žilinskas su bendraminčiais parengė ir išleido 22-ąjį „Perspektyvų“ numerį, kuriame išsamiai buvo pateiktas teismo proceso

aprašymas.

1988 m. birželio 3 d. A. Žilinskas dalyvavo Lietuvos mokslų akademijoje vykusiame Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio steigiamajame susirinkime, vėliau dirbo Sąjūdžio koordinacinėje taryboje, aktyviai prisidėjo prie jo veiklos plėtojimo. 1989 m. buvo vienas iš Lietuvos politinių kalinių sąjungos įkūrėjų, vienas iš Lietuvos žmogaus teisių asociacijos steigėjų ir šios asociacijos komiteto narys.

Nepriklausomoje Lietuvoje 1992–1996 m. dirbo patarėju Lietuvos Respublikos Seimo Užsienio reikalų komitete, 1992–1995 m. buvo Vyriausiosios rinkimų

komisijos narys. A. Žilinsko atsiminimų apie Lietuvos antisovietinį pasipriešinimą paskelbta knygoje „Kažkas tokio labai tikro: nepalpusiosios sovietmečio visuomenės istorijos“ (2015).

Lietuvos Respublikos prezidento 2001 m. rugpjūčio 21 d. dekretu apdovanotas Vyčio Kryžiaus 5-ojo

laipsnio ordinu – Riterio kryžiumi. Už dalyvavimą Vengrijos revoliucijos paskatintuose įvykiuose Vengrijos valstybės 2006 m. apdovanotas specialiu diplomu (padėkos raštu) ir medaliu.

Mirė A. Žilinskas 2020 m. sausio 10 d. Vilniuje, palaidotas Vilniaus Rokantiškių kapinėse.

Vyks atlaidai

Birželio 26 d., sekmadienį, Ukmergės Šv. apaštalo Petro ir Povilo parapijoje bus švenčiami Šv. apaštalo Petro ir Povilo atlaidai.

12 val. šv. Mišias aukos Pašilės parapijos klebonas kun. Julius Grigonis. Jei leis oro sąlygos, bažnyčios šventoriuje vyks Švč. Sakramento garbinimo procesija.

Atlaidai nėra šventė, į kurią susirenkame tarsi stebėtojai ar kokių nors renginių, organizuojamų ta proga, dalyviai.

Atlaidai – Dievo malonės veikimo metas, Dievo akivaizdoje atleidžiamas laikinosios bausmės už nuodėmes, kurių kaltė jau panaikinta sakramentine išpažintimi. „Laikinosios bausmės“ sąvoka

reikia laikinas nuodėmės pasekmes pačiam žmogui ar jį supančiai aplinkai.

Atlaidams laimėti reikia išpildyti šias sąlygas: būti malonės būsenoje – be sunkios nuodėmės arba atlikti sakramentinę išpažintį, atsisakyti bet kokio prisirišimo prie bet kurios, net ir lengvos, nuodėmės, priimti Komuniją, pasimelsti popiežiaus intencija (ta intencija, kuria kiekvieną mėnesį meldžiasi Šventasis Tėvas).

Šio mėnesio popiežiaus maldos intencija – už viso pasaulio krikščioniškas šeimas, kad savo kasdieniame gyvenime jos įkūnytų bei patirtų besąlygišką meilę ir šventumą.

UŽ inf.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĒMIMO
FONDAS

